

תת"ע 953/05/22 - מדינת ישראל נגד פואד כתנאשו

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 953-05-22 מדינת ישראל נ' כתנאשו
תיק חיצוני: 42250075209

בפני **כבוד השופט יהונתן שניאור**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשם **פואד כתנאשו**

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו נהג ברכב ביום 20.4.22 ובהגיעו לרח' חטיבת ירושלים כיוון כללי שער יפו, לא ציית להוראות שוטר במדים אשר הורה לו להמשיך בנסיעה ולא לפנות שמאלה, בכך שפנה שמאלה וזאת בניגוד לתקנה 23(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
2. ביום 30.5.22 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

פרשת התביעה

3. מטעם התביעה העידה השוטרת רס"ר מעיין יפרח, אשר ערכה דוח הזמנה לדין אשר סומן ת/1.
4. כעולה מפרק הנסיבות בת/1 עמדה בכניסה לעלייה לכיוון שער יפו, כאשר היא במדים ואפודה זוהרת. בצומת הרחובות עם רחוב חטיבת ירושלים בוצעה חסימה אשר אסרה פנייה שמאלה לכיוון העליה לשער יפו. החסימה כללה עגלת חץ המורה איסור פניה שמאלה, גדרות וקונוסים.
- לפתע הבחינה בנאשם רכוב על קטנוע מגיע מכיוון כללי מנהרת צה"ל ופונה שמאלה בין הגדרות, מיד הורתה לו להמשיך בנסיעה ישר אך "הנ"ל בכל זאת המשיך בנסיעה שמאלה, לא ציית לאות שסימנתי לו. בשלב זה עמדתי פיזית מולו וחסמתי אותו עם גופי. נדרשתי ממנו לחזור לאחור ולהמשיך בנסיעה אך הנ"ל לחץ על דוושת הגז והמשיך בנסיעה קדימה כאשר עולה עם גלגל קדמי על כף רגל ימין שלי, כמו כן החל לקלל אותי, את זונה, את שרמוטה, הנ"ל סירב להוראה שלי לחזור לאחור ולעזוב את המקום כפי שדרשתי ממנו ...".
5. כמו כן הוסיפה השוטרת כי סרב להזדהות וזוהה רק לאחר שהבחינה במסמך ובו פרטיו.

עמוד 1

6. בפרק דברי הנהג בת/1 רשמה השוטרת מפי הנאשם: "את קיללת, אני יש לי מצלמה. את אימת עלי אני יביא (כך במקור) את המצלמה לבית המשפט".

7. בעדותה בפניי, בחקירתה הנגדית הוסיפה השוטרת את הפרטים הבאים:

שללה טענת הנאשם לפיה קיבל אישור לפנייה שמאלה משוטר אחר וזאת מאחר והנתיב כאמור היה חסום בגדר ובקונוסים. בעלי אישורים ומוגבלויות נדרשו להמשיך ישר, לפנות פניית פרסה ולהגיע מהכיוון ההפוך לכיוון נסיעת הנאשם (פרו' עמ' 2 ש' 25) ורק לניידות אישרו לפנות שמאלה (פרו' עמ' 3 ש' 13).

ערכה סקיצה (ת/2) ובו סימנה את מקום עמידתה וכן שרטטה את מבנה הצומת והמחסום.

כמו כן השוטרת העידה כי אינה זוכרת האם היתה עם מצלמת גוף (פרו' עמ' 3 ש' 27).

8. השוטרת שללה טענת הנאשם ולפיה שוטר אחר איפשר לו להיכנס לצומת בפנייה שמאלה וזאת הן מהטעם שהרמזורים הבהבו ופניה שמאלה דרשה הכוונת תנועה בצומת (פרו' עמ' 4 ש' 6) והן מהטעם הפשוט לפיו היא עצמה היתה השוטרת הראשונה שמאפשרת כניסה על פי אישורים (פרו' עמ' 4 ש' 11-18) ובמקרה דן הנאשם פנה שמאלה וסיכן הרכבים המגיעים משני הכיוונים.

גירסת הנאשם

9. בעדותו בפני ומהשאלות ששאל את השוטרת ניתן להבין כי גירסתו היא כדלקמן: שוטר בשם שאדי שעמד בסמוך לשוטרת אישר לו לפנות שמאלה. לדבריו, לאחר שפנה ומשהבין כי השוטרת אוסרת עליו להיכנס לכיוון שער יפו, ודורשת ממנו להמשיך בנסיעה, רצה לעשות כן ואולם השוטרת מנעה זאת ממנו ולקחה את מפתחות האופנוע. (פרו' עמ' 3 ש' 15).

10. הנאשם טען כי בניגוד לדברי השוטרת, רכבים רבים ולא רק ניידות פנו שמאלה על אף המחסום ולדבריו גם צילם זאת ואולם הטלפון שלו נשבר בעקבות תאונה שעבר (פרו' עמ' 3 ש' 8).

כמו כן הוסיף כי באותו יום עבר במקום מספר פעמים (4 או 5) לאחר ששוטרים אישרו לו לעבור. בתחילה טען כי קיבל אישורים מאחר וגר במקום ונסע לביתו (פרו' עמ' 4 ש' 25) ולאחר מכן סיפר כי בחלק מהמקרים לא נסע לבית אלא ביצע שליחויות (פרו' עמ' 5 ש' 13).

11. הנאשם שלל מכל וכל טענת השוטרת לפיה קילל אותה. ולדבריו כאמור, הדין והדברים ביניהם צולם על ידו (פרו' עמ' 1 ש' 9-10).

דין והכרעה:

12. לאחר ששמעתי העדויות ובחנתי הראיות שהוגשו, ולאחר שהזהרתי עצמי כי המדובר בעדות יחידה, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע המיוחס לו בכתב האישום ומצאתי לנכון להרשיעו וזאת עקב הנימוקים הבאים:
13. אין מחלוקת כי השוטרת עומדת בסמוך לכניסה לשער יפו. אין מחלוקת כי הנאשם פנה שמאלה מכיוון מנהרת צה"ל. עיקר המחלוקת נוגע לשאלות הבאות: האם קיבל הנאשם אישור לפנות שמאלה, והאם ציית להוראות השוטרת שהורתה לו להמשיך בנסיעה.
14. שמעתי עדויות הצדדים. עדות השוטרת זכתה לאמוני המלא. עדותה היתה עניינית ומשכנעת, לא מצאתי מה לה לטפול אשמת שווא בנאשם ואני מוצא את ידותה כמהימנה.
- אני מקבל את גירסתה לפיה לא אישרה לנאשם לפנות שמאלה ואשר להתנהגות הנאשם שסרב להישמע להוראותיה לעזוב את המקום.
15. אל מול גירסתה הברורה והעקבית של השוטרת, בגירסת הנאשם נפלו פגמים רבים:
- ראשית - אשר לטענתו העיקרית לפיה שוטר אחר אישר לו לפנות שמאלה, לא מצאתי בדברי הנאשם הסבר מדוע לא פנה בסמוך לקבלת הדוח אל השוטר שאדי שעמד כאמור בסמוך לשוטרת וביקש ממנו להסביר לשוטרת כי אכן אישר לו לפנות או לחילופין ביקש פרטיו על מנת להוכיח טענתו.
- מה גם שאם היה מתקבל אישור כזה, השוטר נדרש להכווין התנועה בצומת וזאת על מנת שהרכבים המגיעים ממול לא יפגעו בנאשם הפונה שמאלה, דבר שלא נעשה. כמו כן לא סביר שהשוטרת אשר עומדת בסמוך לשאדי לא תבחין במתן אישור לפנות בין הגדרות והקונוסים. אין גם הגיון ששוטר יאשר לנאשם לפנות שמאלה בין הגדרות והקונוסים מבלי שיודע האם יש בידי הנאשם אישור שהרי לפי ת/2, ממוקם במרחק של מספר מטרים מהמחסום.
16. גירסת הנאשם ולפיה לאחר שהשוטרת הורתה לו להמשיך בנסיעה מיד ניסה לעשות כן ואולם השוטרת מנעה זאת ממנו אינה סבירה ואינה הגיונית. המדובר במחסום עקב עומס בחול המועד סוכות. לא סביר ולא הגיוני כי השוטרת תסכל במו ידיה את פינוי הצומת. גירסתה גם בענין זה עדיפה על גירסת הנאשם.
17. מעבר לאמור לעיל, בגרסת הנאשם התגלו סתירות ותמיהות נוספות. בתחילה טען שנכנס למקום מספר פעמים מאחר וגר במקום ומשנשאל מדוע נדרש להגיע מספר פעמים לביתו הודה כי בחלק

מהמקרים נסע לבצע שליחויות. דהיינו בחלק מהמקרים, גם לגרסתו, לא היה מורשה להיכנס למקום כל כלל ועיקר.

18. תמיהה עלתה לענין צילום הארוע, בתחילה טען כי מהלך שיחתו עם השוטרת צולם ועל ידו. לאחר מכן טען כי אין בידו תיעוד מאחר ומכשיר הטלפון שלו נשבר בעקבות תאונה. הנאשם לא המציא תימוכין לטענתו זו.

לאור האמור, אני קובע כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה מעבר לספק סביר כי הנאשם עבר העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ואני מרשיע אותו בהתאם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ג, 20 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.